

గాలి చదువుడు?

టేబుల్పై కొత్త పుస్తకం! నేనెంకా చదువలేదు!

కానీ కిటికీలోంచి ఆసక్తిగా గాలి వచ్చి పేజీలు పేజీలుగా గట్టిగా రెపరెపల శబ్దంతో మొత్తం పుస్తకాన్ని ఎన్ని సార్లో చదివి వెళ్ళిపోయింది

గాలి ఎంత తొందరగా చదివేసిందో గాలి చదువుడంటే మాటలా! తిరగేయటమే తిరగేయటమే

నేను మెట్లమెట్లగా చదవాలి గాలి చదువుడు కాదు నాది గాలితేం ఇలా చదివింది అలా వెళ్ళింది

ఏం చదివావని గాలిని ఎవరు అడుగుతారు!!

నాది గాలి చదువుడు కాదు మెట్లగా చదవాలి ఎవరైనా అడిగితే పుస్తకాన్ని విశేషంగా చెప్పాలి! చదువుతుంటే చదువుతుంటే ప్రతి పేజీలో రచయిత హాటలా! తిరగేయటమే తిరగేయటమే

ఎవరైనా పుస్తకాన్ని గాలి గాలిగా చదువొచ్చే సుమా! ఒకటి రెండుసార్లు చదవాలి పుస్తకం మన ముక్కుకొకావాలి కదా!

కండాళై రాఘవాచార్య 87905 93638

మనిషి మాటలు నేర్చినప్పుడే కథ పుట్టింది. అక్షరాలతో పెరిగింది. అమ్మ చెప్పింది కథ. ఊహశక్తికి రెక్కలు తొడిగింది కథ. బతుకుకు అద్దం పట్టింది కథ. ఇంతకూ కథాక్రమం బెట్టిదనిన..

సాహిత్యాన్ని కాలం, రచనా విధానాల అధారంగా చూసినప్పుడు అది ప్రాచీన, ఆధునిక సాహిత్యంగా విభజించబడుతుంది. కథా సాహిత్యంపై పూర్తి అవగాహన లేనివారు కథను ఆధునిక సాహిత్యంగానే చరిత్రకొస్తారు. లలా కథా చరిత్ర. సాహిత్యంలో దాని స్థానం సరిగా అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నారు. ఒక అంశం/ విషయం గురించి వివరించాలంటే దానిగురించి కొంత తెలిస్తే సరిపోతుంది. కానీ, ఒక అంశాన్ని విమర్శించాలంటే మాత్రం దాని పుట్టుక, చరిత్ర, విస్తృతి గురించి క్లుప్తంగా తెలుసుకోవాలి. అప్పుడే ఆ విమర్శకు విలువ ఉంటుంది.

కథ గురించి పూర్తి అవగాహన రావాలంటే మొదట దాని పుట్టుక గురించి తెలుసుకోవాలి. అందుకే అనుకుంటున్నట్టుగా కథ అనేది ఆధునిక సాహిత్యం కాలంలో పుట్టిన పనివాలి కాదు. సాహిత్యం ఊపిరి పోసుకోవటానికి ముందే పుట్టి, ప్రపంచాన్ని, ప్రజల మనో సాప్తాజ్ఞాన్ని పాలించిన నిత్యనూతన అమర చక్రవర్తి.

కథ గురించిన మొదటి ప్రస్తావన మనకు లగ్నీ పురాణంలో కనపడుతుంది. అందులో సహజమనిపించే అనపాజమే కథ అని వర్ణించబడింది. దీని బట్టి చూస్తే కథ అనేది లిఖిత పురాణితోపాటు సాహిత్యం కంటే ప్రాచీనమైనదని తెలుస్తుంది. అంతేకాకుండా అందులో కథను ఏడు రకాలుగా వర్గీకరించారు. అవి కథ, అభ్యాసక, వలకథ, ఖండ కథ, కవ కథ... మొదలైనవి. ఇందులో అభ్యాసక వాస్తవిక ఇతివృత్తం గలది అని, కథ అంటే కల్పిత ఇతివృత్తం కలది అని వర్ణించబడింది.

మనసూ.. మస్తిష్కాలను మేల్కొల్పే కథ

అక్షరయుత భాష సైతం నేర్పకమునుపే భాష ప్రసారమే సాధనంగా ఉండే కాలంలో మానవుడు తనలోని కళాత్మకతను వ్యక్తీకరించడానికి ఎన్నో కున్న సాధనమే కథ. తన చూసిన విడివిడి పునల వంటి సన్నివేశాలు, సంఘటనలకు తనలోని ఊహశక్తి సూత్రాన్ని తోడించి దాన్ని ఒక మంచి పూర్వయాకర్షక యమైన రూపంగా సృష్టించగలిగాడు. ఆ ఊహశక్తి కడు కుడి ఆలోచనలకు సంకల్ప ఇచ్చినప్పటికీ, ఎక్కువ కాలం శ్రోతల మనసును ఆకట్టుకోలేకపోయింది. అందువల్ల అతడు కథను మరింత పరిపూర్ణంగా తీర్చి దిద్దేందుకు అందులో సందర్భాలేకంగా అందమైన, మనసును ఆకట్టుకునే అల్పకలను, వర్ణనలను మిళితం చేయసాగాడు.

అలా కథకు రూపం ఇచ్చే అల్పకలను 'రచయిత మొదడు సానపడుతూ, శ్రోత మనసును మరింతగా ఆకట్టుకోసాగాయి'. కథకు ప్రాణం పోసి వర్ణనలు 'రచయిత మనసులోని అనుభూతులకు ఒక నక్షత్ర రూపాన్ని కల్పిస్తే, శ్రోతను ఊహ లోకంలోకి ఎత్తుకెళ్లి, ముద్దర జ్ఞానశాలను అందించసాగాయి'. అంతకాక కథ ప్రసార ముఖ్యంగా ఆచరణంలోనే సాగుతుంది. అలా కథ సారాంశాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. తమ దైన ఊహల్ని, అనుభూతులను, తమలోని విలిపి ప్రణయ భావాలను కొత్తగా జత చేస్తూ, దానిని నిరంతరం సరికొత్తగా ముస్తాబు చేస్తుంటారు. అందుకే కథ అనేది 'మనసు (అనుభూతులు) - మొదడు (ఆలోచనలు) ల మేలిమిలుపుగా' అభివర్ణించబడుతుంది.

మొదట్లో చవనం రూపేణా మాత్రమే ప్రసారణ జరిగిన కథ కదనంతర కాలంలో క్రమబద్ధమైన పదపదీ పుల చేత అయిపోయి, మధురమైన గాత్రరూపేణా పాటలుగా తన ఉనికిని మెరుగుపరుచుకుంది. అలా కథ జనాకర్షణకు అవసరమైన మార్పులను అందిస్తు చుకుంటూ, తన ఆస్తికాన్ని పదిలంచుకున్నది. ఇదంతా అక్షర రూపం పొందిన భాషా ప్రయోగం కంటే ముందే జరిగింది. అంటే కథ అనేది లిఖిత సాహిత్యం కంటే ప్రాచీనమైనది, సంఘ మానవుని తొలి కళావిప్లవ రూపంగానూ ప్రవర్ణమైనది.

లిఖిత అక్షర జ్ఞానం పొందిన తర్వాత పురాణితోపాటు సాలు కావ్యాదులు వెలువడ్డాయి. పురాణితోపాటులో దైవత్వ అంశాలు, ఆముఖ్యత బీజితాంశాలు ప్రధాన

కథ అంటే వర్ణనలు, కథనం కూర్చటమే కాదు. కాలాంతరంగా మన సుల్లూ సాహిత్యోగిని ఉండాలి. బృహత్కథ, చందమామ, వేదరూపిష్టమ, భగ్గీ విక్రమాంక కథలే అందుకు ఉదాహరణ. నిర్మాణాత్మక ధృష్ట్యామలకాన్ని కథలకు నిదర్శనంగా గుర్తించిపోతాయి. అందులో తొలి వరంలో నిలువదగినది బృహత్కథ. తెలుగువాడైన గూణకవి రాసిన బృహత్కథ ప్రపంచ కథా సాహిత్యానికే సదలకు నీల్సే సూక్ష్మతయ ఉద్దోషం.

ఇతివృత్తాలుగా, కారణజన్మలు, చక్రవర్తుల జీవితాలు, ప్రణయ తత్వాల ఇతివృత్తాలుగా కావ్యాదులు వెలువడ్డాయి. అంతేకాక ఈ సాహిత్యం జటిల గ్రాంథిక భాషలో ఉండటం, సామాన్యుల ప్రజల జీవితాలను సర్దుబాటుచేసే పల్ల ఇవి సామాన్య జన భాషా స్వరూపం అంతగా ప్రభావం చూపలేకపోయాయి. దాంతో సామాన్యుల జీవితాలను, వారి సంస్కృతిని ప్రపంచానికి చాటిచెప్పడానికి, లిఖిత సాహిత్య జ్ఞానాన్ని సామాన్యులకు పరిచయం చేయడానికి సాహిత్యకారులకు కష్ట పడిన ఒకే ఒక్క మార్గం కథ. అలా మొదటగా కథలు కావ్య ప్రక్రియలో ప్రవేశించి, కథా కావ్యాలూ పరిణతి చెందాయి. ఆ పరంపరలో తొలిసారి కేతన దశ కుమార చరిత్ర అనే కావ్యం కథా రూపేణా అనువదించారు.

కథలను కావ్యాలలో ప్రవేశపెట్టి కథా కావ్యాలూ మార్పు క్రమంలో ఒక పెద్ద సవాలు ఎదురైంది. అదే అటు లిఖిత సాహిత్యకారులను, ఇటు నిరక్షరాస్యులను ఆకట్టుకోవాలి రావటం. అందుకోసం రచనా ప్రకారం అందులో సాహిత్య నియమాలను తొప్పించి అటు శిష్ట సాహిత్యవేత్తలను, ఇతివృత్తంలో సామాన్య జీవన విధానాలను, వారి సంస్కృతిని సంతృప్తిచేయాలను మిళితం చేస్తూ, ఇటు జ్ఞానమయమైన మెచ్చింపటంలో కథా కావ్యాల మరంత సఫలమయ్యాయి నేనే చెప్పవచ్చు. అందుకు జన్మన రాసిన విక్రమార్క చరిత్రను సజీవసా

కంగా చూపించవచ్చు. విక్రమార్కాడి జీవితాన్ని అద్భుతమైన వర్ణనలతో వివరిస్తూనే, అతడి సాహస గాఢ లను, అద్భుతమైన మానవాతీత శక్తులను సామాన్య జీవన విధానం, సంస్కృతులతో సందర్భోచితంగా ముడిపెడుతూ ఎంత గొప్ప కథాకావ్యంగా తీర్చిదిద్దారంటే ఎన్ని కళాభాష గడిచినప్పటికీ విక్రమార్కని పేరు తెలియనివారు ఉండరనటం అతిశయోక్తి కాదు అనేంతకా. అలా ప్రజాదరణ కోసం, తమ ఆస్తికాన్ని పదిలంచుకోవడం కోసం అనేక ప్రక్రియలు, రచనలు కథామామలలోకి మార్చబడినాయి. ఉదాహరణకు రాజశేఖరడి విద్యసాల భంజిక అనే అతడు తర్వాతి కాలంలో ముద్రన కేయాలాభావన చరిత్రగా, భాగవత పురాణం జన వ్యవహారంలో హరికథలుగా మారడమే.

తొలివార్షలో పురాణోపాఖ్యాన కావ్య ప్రబంధాల వలన కథలో కూడా కొన్ని రసాలు నిబద్ధం చేయబడ్డాయి. అవి ఆది- భయనాశక, మధ్య-కరుణ, అంత్యంలో - అద్భుతం. కానీ, జ్ఞానపదులు అట్టిలే పాటలు మరో రసం కూడా కథలో చేర్చుకున్నారు. అదే వీర రసం.

ఒక రకంగా చెప్పాలంటే అదే వారి కథల్లో ప్రధానాంశం. సమాజంలో ఉన్న అన్యాయాన్ని ఎదిరించినవారిని, మంచి కోసం, సమాజం కోసం, జన్మభూమి కోసం ప్రాణాలు సైతం లెక్కచేయక పోరాడిన వీరులను దేవుళ్ళగా అభివర్ణిస్తూ, వారి సాహసాలను, పోరాటాలను, పూర్తి జీవితాన్ని ఒక కథగా కూర్చుంటూ, భవిష్యత్తు తరాలకు ఉగ్ర పాఠాల్లో నేర్పిస్తారు. అవే వీర గాథలు. ఉదాహరణకు పంచమ సాయస్సు మియసాబ్ కథలు. వీరు ఆ వీరుల త్యాగాలను, సూర్యుని మరుగున పడకుండా, వారు చూపిన వైర్య సాహసాలను భావికరాలు అలవర్చుకోవాలని వాటిని గానం కల్పి పాటలుగా పాడుతారు. అవే వీరగాథ గేయాలు. తర్వాత వాటిని ప్రదర్శన రూపాలుగా మలిచి, రంగస్థలంపై కూడా ప్రదర్శనపెసా గారు. ఆ వీరగాథ ప్రదర్శన కళారూపమే బుర్రకథ.

ప్రాచీనకాలంలో వర్ణన ప్రధానంగా సాగిన సాహిత్యం తర్వాతికాలంలో భాష ప్రధానంగా పరిణామం చెందింది. అలాగే వర్ణన ప్రధానంగా ఉన్న కథ కూడా నవల రూపేణా విషయ ప్రధానంగా మారి, కథా నికాగ పరిణతి చెందింది. నాటి అద్భుత, వీర సమస్యను గర్విక కాళం నుంచి నేటి విషయ వ్యక్తీకరణ కాళం వరకు కథ భౌతిక రూపంలో ఎన్ని మార్పులు వచ్చినప్పటికీ రచన, కూర్పు, వ్యక్తీకరణ, పాఠక ఆకర్షణ మొదలైన అంశాల సఫలత అనేది మనసు (అనుభూతులు) - మొదడు (ఆలోచనలు) లతో మనమేమున్ను అమితాభావ సంబంధాన్ని మాత్రం ఆవిరకంగా కొనసాగిస్తూనే ఉన్నది.

(వ్యాసనాథ: ప్రభుత్వ ఉపాధ్యాయుడు, కొల్లూరు)

కురుమర్యు యాదవ్ మేనగొండ 77995 53493

వినాశనం, విస్ఫోటనం మధ్య చిక్కుకున్నది మానవ జీవితం. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఎలా చిక్కుకున్నామని ఒక్కసారి మనల్ని మనం ప్రశ్నించుకుంటే.. మనుషులకు మధ్య దూరం ఎలా పెరిగిందో సులభంగా అర్థమవుతుంది. మనిషి మూర్ఖత్వ ఆలోచనలే ఇందుకు కారణం. దీనివల్ల ఈ అధునిక కాలంలో కూడా కొన్ని సమాహల ఇంకా సరిగ్గాపోతే ఉన్నాయి. అలాంటి వారి గాయాలకు మనుషుల కథలు మంచి దాస్తాయనడంలో సందేహం లేదు. మనుషుల రచనల్లో శ్రద్ధాకే జీవన సాందర్యం ఉన్నది. కథల్లో జీవం ఉన్నది కాబట్టి అతని రచనలు అంత చిక్క గుండాయి. శ్రమజీవుల నుంచి పుట్టిన ప్రతీ వాక్యం సజీవంగా ఉంటుంది. కొన్నెండ్ల పాటు కాదు, కొన్ని తరాలనే కానీ స్తుంది. అట్లా మనుషుల రచించిన 'కండ్లపల్లి అష్టయ' పుస్తకంలోని కథలు అధునిక దశికుల గోసలను కండ్ల ముందుంచుతాయి.

మానని గాయానికి మందు

2జీ నుంచి 5జీకి వచ్చినా మారదేమీ లేదు. జనపనీ మారదే కప్పా.. మనిషిలో ఇనుమంత కూడా మార్పు రాలేదు. ఇక్కడ కురోనాడు అనే మామూలేగం కరోనా కంటే వేగంగా విస్తరిస్తోందనే భయభాషా వాటాకున్నాయి. కండ్లపల్లి అష్టయ' పుస్తకంలోని కథలు. పాదం కింద ఒక నినాదం మొలుస్తుందనేది అక్షర సత్యం. ఊరు కానీ ఊరు. దేశం కానీ దేశం చాలీ మనుషులను ముక్కలుగా చేస్తుంది. మనిషికి మనిషికి మధ్య దూరాన్ని పెంచుతోంది. ప్రయోగశాలలు, వైద్యాలయాల్లో కూడా అంటరానికంటే ఇంకా అలానే ఉండనడంలో సందేహం లేదు. ఆర్థి గర్భం ద్వారా పుట్టే బిడ్డను కూడా కల మతాలతో వేరు చేస్తున్నారు ఈ కురోనాడులు. అప్పుక నాన్ని సైతం మైక్రోనోవైరస్ తో పరీక్షిస్తే తరహాలో ఉంది నేటి సమాజం. తన కులానికి సందేహించి ద్వారానే దాన్ని కొనేందుకు ప్రయత్నిస్తుంది కురోనాడు. కడుపుకే కనయంటే కడుపు కోక అనుభవించేదా? అని ప్రశ్నించే ఇందులోని 'కండ్లపల్లి అష్టయ' కథ.

కేసిలో అంటేద్దగ్గి విగ్రహం పెట్టినప్పటికూ దొర కుట్ర చేస్తే బాబుజనులు తిప్పికోట్లిన ఒక ఉద్యమానికి స్ఫూర్తినిచ్చింది 'రమ్మ' కథ. ఆకలిని కట్టుకోలేక ఆకులు తిన్న లింగ దీని ఆడుకోవాల్సింది పోయి, అతని ఆకలిని దైవత్వంతో పోల్చడం సిగ్గుకే తలదించుకోవాల్సి వచ్చింది. ఇలాంటి సంఘటనను చూపించిందే 'లీఫ్ మ్యాగ్' కథ. పల్లె నుంచి పట్టణ దాకా, పాఠశాల నుంచి విశ్వవిద్యాలయాల వరకు కురోనాడు విషయం ఎంతగా విస్తరించిందో 'పూర్ణి నాన్ వెజిటేరియన్' కథ వివరిస్తుంది. కట్టుకథలు, అసత్య ప్రధానాలతో మతకల్లోలాలు జరుగుతాయని చెప్పేదే 'పాట్లపల్లి స్ట్రీట్స్' కథ. ఇట్లా 'కండ్లపల్లి అష్టయ' పుస్తకంలో మొత్తం 19 కథలున్నాయి. మొదటి కథ 'లీఫ్ మ్యాగ్' కాగా, ఆఖరిది 'వెంటాడే పాట'. నిమ్మ నుమ్మ నిరూపించడానికి సాహసాన్ని, సుజ్ఞానం ఒంటరిగా మిగలవంటూ దైర్ఘ్యాన్నిస్తాయని చెప్పుంది పుస్తకం.

దుర్గం లతోకే సావార్ 81436 77008

బతుకమ్మ లేని తల్లిని ఊహించలేం

'ఉద్యమకారులు, కవులు, కళాకారులు, మేధావుల వికాభివృద్ధి అంటే తెలంగాణ తల్లి' ఇలా ఉండాలని నిర్ణయించి నాడే ఆ తల్లిని పొందడానికే రూపొందించారు. నేడు ఆ ఆస్తిని తోసిపోయినట్టుగా మార్గంలో రాష్ట్రానికే నిగ్గులేదు. కేసిలో ఆనవాళ్లను లేకుండా చేస్తానని ప్రకటించిన సీఎం రేవంకొండే ఆ దిశగానే ఇలాంటి చర్యలకు పాల్పడుతున్నట్టుంది' అని తెలంగాణ ఉద్యమకారుడు, నాగర్ కల్యాణ్ కు చెందిన కవి వనపల్ల సుబ్బయ్య అన్నారు. ఈ సందర్భంగా ఆయన 'నమస్తే తెలంగాణ' తో ముచ్చటించారు.

నమస్తే తెలంగాణ: తెలంగాణ తల్లి మాధువు విషయంలో ఓ కవిగా మీ అభిప్రాయం ఏమిటి? వనపల్ల సుబ్బయ్య: బతుకమ్మ లేని తెలంగాణ తల్లిని ఓ అభిమానిగా, ఓ కవిగా ఊహించుకోలేకపోతున్నా. ఓ రాజకీయ పార్టీలో లేక ఓ రాజకీయ నాయకుడే పెట్టింది కాదు బతుకమ్మ. తెలంగాణ లో అనాది నుంచి వాస్తవత్వంగా వస్తున్న సంప్రదాయం. 50 ఏండ్ల పాటు తెలుగు తల్లిగా ఉన్నటువంటి తెలంగాణలో మన కంటూ ఒక 'తెలంగాణ తల్లి' ఉండాలనే ఆలోచన చేసిన మొట్ట మొదటి వ్యక్తి కేసిఆర్. అలాంటి తెలంగాణ తల్లి విగ్రహంలో నాటి ఉద్యమకారులు బతుకమ్మకు ప్రముఖ స్థానం కల్పించారు. అలాంటి బతుకమ్మను నేటి తెలంగాణ తల్లి నుంచి వేరు చేయడం సిగ్గులేదు.

అంటే సచివాలయం ఎదురుగా తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం పెట్టడమే మంచిదని మీ అభిప్రాయమా?

నూటికి నూరు శాతం నా అభిప్రాయం అదే. గత కేసిఆర్ వన ప్రభుత్వం తెలంగాణ తల్లి విగ్రహాన్ని సచివాలయం ఎదురుగా ప్రతిష్ఠించుకుందామనకొని, అందుకోసం స్థలాన్ని కూడా సేకరించుకొని పెట్టుకున్నది. అలాగే అసెంబ్లీ ఎన్నికలు రావడంతో ఆ పనికి ఆగిపోయింది. ఆ ఎన్నికల్లో ప్రజలు కాంగ్రెస్ పార్టీ కి అవకాశం వచ్చారు. ఆ అవకాశాన్ని కాంగ్రెస్ నాయకులు సద్వినియోగం చేసుకోకుండా ఇష్టాధిపత్య వ్యవహారం చేశారు. అందుకు ఉదాహరణలే సచివాలయం ముందు రాజకీయంలో విగ్రహ ప్రతిష్ఠించారు. తెలంగాణ తల్లి విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించాల్సిన చోట, అసలు తెలంగాణకు, తెలంగాణ ఉద్యమానికి ఏ మాత్రం సంబంధంలేని రాజకీయ గాంధీ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించడం తెలంగాణ అస్తికాన్ని అణగారినట్లుగా చూడటమే. దానికేనే ఆగకుండా తెలంగాణ తల్లి విగ్రహ రూపాన్ని కూడా మార్చేసింది కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం. తెలంగాణ తల్లి, బతుకమ్మలను వేరు చేయడం ఇంకా విచారకరమైన విషయం.

చేసిన అభివృద్ధి అనవచ్చిన ఈ ఇద్దరు కలిసి కుడి చేయాలనే కుట్రలు చేస్తున్నట్టు ప్రస్తుతంగా అర్థమవుతున్నది. ఆ కుట్రలో భాగమే ఉద్యమ సమయంలో తయారు చేసుకున్న తెలంగాణ తల్లి విగ్రహాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మార్చివేసి అభాసుపాలవుతున్నది.

సచివాలయం లోపల తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం పెట్టడం మంచి నిర్ణయమేనా? సచివాలయంలో తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం పెట్టడమనేది నిర్ణయించగిన విషయం ఎంతమాత్రమూ కాదు. అందుకంటే రాష్ట్రంలోని నలుమూలల నుంచి ప్రజలు నగరానికి వస్తుంటారు. పోతుంటారు. ఆ తల్లి విగ్రహాన్ని చూడాలనుకున్నప్పుడు సచివాలయం పోలీసు నిబంధించి వారిని లోపలికి అనుమతించే ఆస్కారం ఉండదు.

అనుకోకొత్తి గలంది మీరేమైనా చెప్పడంలకున్నారా?

తెలంగాణ ప్రత్యేక రాష్ట్రంగా ఏర్పడాలనే కోరిక నాదే కాదు. నాలుగుకోట్ల తెలంగాణ ప్రజలది కూడా. అరువై ఏండ్లు పోరాడిన తెలంగాణ రాష్ట్రాన్ని ప్రకటించలేకపోవడంతో, ఇక తెలంగాణ రాష్ట్రం రాదేమోనని, మేము ఆత్మబలిదానాలు చేసుకుంటేనే తెలంగాణ ప్రకటిస్తేమోనన్న ఆశతో కొంతమంది యువకులు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు, అగ్నికి ఆహుతయ్యారు. వారి ఆశ యాలకుమరుణంగా ఇవ్వాళ్ల తెలంగాణ రాష్ట్రం ఏర్పడలేదు. అలాంటి తెలంగాణ రాష్ట్రంలో తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం రూపంలో రెండు కండ్ల సిద్ధాంతాన్ని ప్రదర్శించిన చంద్రబాబు ప్రస్తుతం అంద్ర ప్రదేశ్ కు సీఎంగా ఉన్నాడు. ఆయన శిష్టమైన రేవంకొండే ప్రస్తుతం తెలంగాణ రాష్ట్రానికి ముఖ్యమంత్రి గా ఉన్నాడు. గత పదేండ్లలో కేసిఆర్

ప్రస్తుత కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ప్రతిష్ఠించిన కొత్త తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం వెనుక చరాయకులై కుట్రలు చేసినవారున్నారు.

కాంగ్రెస్ రూపొందించిన తెలంగాణ తల్లి మీరెందుకు నచ్చడం లేదు? సచివాలయంలో పెట్టిన తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం వేతిలో ఆభయహస్తం ఉంది, అది తెలుగు మహాసభలలో ఉపరాష్ట్రపతి చేతుల మీదుగా పూజలందుకున్న తెలంగాణ తల్లి కావచ్చు.. ఇవన్నీ కథలో ఏర్పాటుచేసినవే. రాష్ట్రంలో మూలమూలన తెలంగాణ తల్లి విగ్ర

హాలున్నప్పటికీ మళ్లీ పెట్టాలనే ప్రభుత్వ ఆలోచన వెనుక కేసిఆర్ అనవచ్చానని చెప్పివేయాలనే కుట్రలు చేసినవారున్నారు.

తొలిసారి ప్రతిష్ఠించిన తెలంగాణ తల్లి విగ్రహం వెనుక చరాయకులై కుట్రలు చేసినవారున్నారు.

- వి.ఇందిరారాణి, కర్నూల్, హైదరాబాద్, కరీంనగర్

వ్యాసాలకు ఆహ్వానం

నుప్రసిద్ధమైన సరసినా శకభక్త దర్పణలో కేవలం కవి జీవితం, సాహిత్యంపై తెలంగాణ సారస్వత పరిషత్ వ్యాస రచన పోటీ నిర్వహిస్తున్నది. 18 నుంచి 35 ఏండ్ల మధ్య వయస్సులైన యువత యువకులు ఈ పోటీలో పాల్గొనవచ్చు. ప్రముఖ, ద్వితీయ, తృతీయ బహుమతులకు కింద రూ.4,000, రూ.3,000, రూ.2,000 అందించనున్నారు. వీటితో పాటు తర్వాతి శ్రేణిలో మరెన్ని ప్రశంసాత్మక బహుమతులూ ఉంటాయి. వ్యాసం నిడివి 10 పుస్తకాలకు మించరాదు. తమ సొంత రచన అని నియమ ప్రవచనం, వయసు రుజువుగా పదే తరగతి ప్రవచనం పత్రాలు జత చేయాలి. 2025, అనవ 20వ తేదీలోగా చేదీవిధంగా తెలంగాణ సారస్వత పరిషత్తు, తిలక్ రోడ్డు, అబ్దుల్, హైదరాబాద్ - 1 బిరునామాకు పంపాలి.

పుస్తకావిష్కరణ

తెండ్ర సాహిత్య అకాడమీ అనువాద పురస్కార గ్రహీత, కవి, సిని విమర్శకుడు వారాల ఆనంద్ రచించిన కవులు కళాకారులతో 'కరవాలనం' పుస్తకాన్ని డిసెంబర్ 21 శనివారం రోజున అవిష్కరించనున్నారు. కరీంనగర్ ఎస్పారాడ్ ప్రభుత్వ డిగ్రీ, పీజీ కళాశాల ఆవరణలో ఈ కార్యక్రమం జరుగుతున్నది. విద్యావేత్త పూర్ణ ప్రీతిపాల్ రి.రాంపందర్ రావు పుస్తకాన్ని అవిష్కరించనున్నారు. తొలి పుస్తకాన్ని ప్రస్తుత ప్రెసిడెంట్ డాక్టర్ కల్వకుండు రామకృష్ణ స్వీకరిస్తారు. ఈ కార్యక్రమంలో పలువురు మాజీ ప్రెసిడెంట్లు, అధ్యాపకులు, వైద్యులు, సాహితీవేత్తలు, ఆశ్రియులు హాజరు కానున్నారు.

డాక్టర్ జి.చెన్నయ్య, ప్రధాన కార్యదర్శి, తెలంగాణ సారస్వత పరిషత్తు, హైదరాబాద్

వి.ఆర్.తూములాల 97052 07945

మాకోక ఇల్లుండేది

నిన్నటివరకు మాకోక ఇల్లుండేది ఎక్కడుంటుంది? ఇంతో అంతో నీడుండేది ఎన్ని ఆశల సాధనమి ఎన్ని నాళ్ల నన్నుమది ఎన్ని కష్టాల ఫలితమి ఎన్ని కష్టాన్ని దుర్లభమి

ఎక్కడ పుట్టామో ఎక్కడ వదలామో ఎక్కడికి చేరామో గోసాన్ని మరచినవాళ్ళం

మూలాల్ని కోల్పోయిన వాళ్ళం పుట్టుకనే జ్ఞాపకంగా మార్చుకున్న వాళ్ళం కడుపు కట్టుకున్న గతం చూడ వలసిన వాళ్ళం నగరంలో పలసలంగా మిగిలిన వాళ్ళం

రెక్కల నమ్మకుండు బతుకు ముక్కులు చేనుకుని కడుపు కట్టుకున్న కలలను చేరుకుని రూపాయిలను కూర్చుకుని ఇంటి జాగ్రామాలు పాళ్ళం అన్న ఇటుకలుగా నిలిచినవాళ్ళం

అభివృద్ధి అత్తవనర సరకులెది నుండకరణ ఆకలి తీర్చే అప్పుడు రూపమెత్తింది అదికాక రేపాలెత్తింది పట్టం బుల్లోకెత్తే నడిచోచ్చింది

గూడు కూరింది నీడ చెరిచింది కన్నీళ్లతో నది పారింది పాములు బులు కొడుతూ పడగలు విప్పాయి కప్పలు కల్లోపయ్యాయి ఇవ్వడకడ ఏ పుట్టులు వెలుస్తాయి!

ఆ పునాదుల్లో ఇటుక, ఇసుక, కంకరగా మారే అవకాశమన్నా ముగిస్తారా?

వి.ఆర్.తూములాల 97052 07945